

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 9. Fridericus a rebellibus Bohemis Rex coronatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](#)

Sæc. XVII.
A.C. 1619.

§. IX.

Fridericus a rebellibus Bohemis Rex coronatus.

Struv. Pe-
riod. 10.
sett. 9.
Londorp. t. 1. l. 4. c. 91.
Khenvenhill. tom. 9.
Brachell.
Hist. nostr. temp. l. 1.
Jæger Hist.
Eccles. Ar-
nold. Kezer
hist. tom. 2.
l. 16. cap. 1.
§. 16.

Attamen Fridericus hisce Bavariæ & Saxoniæ Electorum suasionibus nequaquam a concepto acceptandæ conronæ proposito abduci poterat, præcepue stimulatus ab ambitione Conjugæ sua, quæ utpote Angli Regis filia vehementer angebatur, se Marito Regem carere, atque imparem natalibus suis confortem habere. Itaque novus Bohemiæ Rex, paulopost nec Comes, nec Elector, nec Rex futurus, unacum consule juge filiis, universoque comitatu Heidelberga Ambergam, indeque die undecima Octobris Waldsassum superioris Palatinatus municipium profectus est, quo Bohemi pariter & Palatini Proceres convenerant, negotio postremam imposituri manum. Horum postulatu Fridericus pollicitus est, quod Pragæ deinceps perpetuæ habitacionis sedem sibi constituere, illucque ad recipienda Regni insignia primo quoque tempore sese transferre, Regni que privilegia, Rudolphinum diploma, ceterasque Regni leges, regandique conditiones sua syngrapha firmare velit, ea lege, ut Palatinatu non exuto Rex

Rex Bohemorum, Dux Silesiae, Mar-
chio Moravorum, & utriusque Lusatiae Sæc. XVII.
A. C. 1619.
fiat ac sit. Haud silentio prætereun-
dum est, quod Elector, postquam Wald-
fassium profecturus Heidelbergensibus
suis valedixerat, mænibus excedens
inter effusas confertæ multitudinis con-
gratulationes lacrimari palam cœperit,
proximam forte ruinam suam suorum-
que præsaga mente deplorans. Insu-
per Friderici Mater e fenestris abeuntem
conspiciens exclamabat: *Ah! nunc Pa-*
latinatus transit in Bohemiam. Die
autem 21. Octobris Pragam adven-
tans a Bohemiæ Proceribus, ac Sile-
sie, Moraviæ & Lusatiae Nobilibus in-
ter publicas lætitiae significationes ex-
cipiebatur, Tallenbergo ceterorum no-
mine perorante. Aderat etiam mul-
titudo agrestium Bohemorum, qui fal-
cibus, tribulis, ferratis clavis, aliis-
que bellicis Zyskianæ rebellionis reli-
quiis instructi Fridericum tanquam Re-
gem suum armorum atque utensilium
concrepatione tumultuosa quidem, im-
perii tamen hujus genio accommoda
salutarunt: Die autem quarta Novem-
bris Fridericus de acceptando regno
dubius adhuc hærebatur, religionem mo-
vente antiquo inaugurationis more,
quo Reges ab Episcopis sacro oleo in- *Bellus l. 3.*
ungi solebant; ast Protestantes Bohemi pag. 248.

Y 4 hunc

Sæc. XVII. hanc ei scrupulum mox exemerunt, af-
A. C. 1619. ferentes, quod antiquissimorum ejus-

modi rituum non esset habenda ratio; quippe sine quibus etiam ille, qui Rex eligeretur, rite quoque Rex esse posset, sicuti Henricus III. anno 1051. ante suscep-
*Barre Hist.
d' Allem.
t. 9. p. 481.* tum etiam Baptisma Rex inaugu-
ratus fuisset. Semoto igitur hoc du-
bio Fridericus ab Hussitico Archisynagoga in æde Metropolitana Pragensi
Divo Vito sacra, præstito prius jura-
mento, coronatus est. Dein Regi suo
in solio sedenti Proceres omnes, qui
ob religionem loco non prohibebantur,
tacta digitis corona capiti Regio impo-
fita, supplices fidem obsequiumque ju-
re jurando exsolverunt: ipse vero Rex
quinque Bohemos Proceres militiæ au-
ratæ Equites creabat, & Calviniani
fervoris specimen daturus, paulopost
Imaginiæ sacras, omnemque cultum
Catholicum ex eodem Templo elimi-
nabat, Sacerdotibus Catholicis ad a-
liud Templum migrare compulsis, uti
infra fusius referemus. Tertio post die
Elisabethæ conjugis suæ coronatio, eo-
dem ferme ritu peracta est: Ut autem
novus Rex usurpati diadematis invi-
diā a se averteret, publicis literis ad
omnes Reges, Electores, Duces &
Nobiles, necnon aliis seorsim ad Polo-
niæ Regem, Venetos, aliasque Italicæ
Prin-

*Piascius
pag. 322.*

Principes datis suam agendi rationem Sæc. XVII.
 vindicare nitebatur (*). Applauder- A. C. 1619.
 bant vicissim novo Regi ex odio erga
 Austriacos, Veneti, Dani, Suecique.
 Demum vero Fridericus Praga simul
 cum uxore sua Norimbergam ad Cor-
 respondentium Principum comitia, ubi
 adversus Cæsarem nova cudebantur
 consilia, profectus est: Bohemi autem
 sequenti anno, ut obeunte Patre Au-
 striacæ Domui successionis spes penitus
 succisa esset, Fridericum Henricum Re-
 gis Filium in Regni Successorem nomi-
 nabant, cum tamen ex eo capite, eo-
 quod ex veteri Bohemorum jure Reges
eligendi, non autem *nativitatis jure dandi*
 essent, non ita pridem Ferdinandum
 exauctorassent, ac ipsem Fridericus
 in præfata Apologia sua, quam tamen
 anno sequenti Valentinus Cæsarius
 Austriacus egregie confutabat edito
 libro, professus esset, se ideo in sui
 electionem consensisse, ne Regnum, *Fides Bohe-*
mo - Palatina.
quod electione deferri oportet, hæredita-
ria successione deinceps occupetur. Pariter
 singulari nota dignum est, quod

Y 5

Hussi-

(*) Hanc in rem edidit apologiam, sub
 hoc titulo: *Friderici D.G. Bohemiæ Regis Co-*
mitis Palatini Rheni, Electoris &c. declaratio
publica, cur Regni Bohemiæ, annexarumque
Provinciarum Regimen in se suscepit.

Sæc. XVII. Hussitici Verbi Minister tam in Regis
A.C. 1619. quam Reginæ inauguratione, quoties
 eis quædam Regni insignia tradebat,
 sigillatim quamdam precationem Ca-
 tholicorum more adjunxerit, quod in
 iis, qui ejusmodi ritum, omniumque
 Papisticam, ut loquuntur, superstitio-
 nem redolentium ofores sunt, valde
 mirum videri potest.

§. X.

*Britanno - Batavica secretissima In-
 structio Friderico V. data.*

Bald. Chron. Inter arcanas scripturas, quæ post Pra-
 moral. pag. 1067. gense prælium a victoribus reperta
Arnold Reijer Hist. fuere, habebatur secretissima quædam
tom. 2. l. 17. instructio, cuius Author se fidelissimum
cap. I. §. II. Friderici Educatorem, atque exerci-
 tatum militem, versatissimumque Po-
 liticum appellat, suaque præcepta ad
 genium illius ævi Principum accom-
 modat, ita exorsus:

Serenissime Princeps, Alumne cha-
 rissime! documenta non quotidiana
 cape: „his servatis, te servabis: hisce
 „regna Britanniæ unita, Hollandia de-
 „fensa, Galliarum Reges in officio re-
 „tenti erunt: hisce tu Cæfarem compe-
 „scis, Cæsar eris. Audi Educatorem,
 „Magistrum, Clientem: cuius salus ex
 „tua Salute pendet, secreta, sed seria-

„con-